

עַד הַיּוֹם הַזֶּה אֵין בְּאֶרֶץ רֶק שְׁנֵי
 הַלְחוֹת אֲשֶׁר נִתְּנָן מִשֶּׁה בְּחֶרֶב אֲשֶׁר
 נָתַתְיָהוּ עִם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּעֵצְאָתְם
 מִמִּצְרַיִם וַיְהִי בְּעֵצְאָתְהֶנּוּ
 מִן הַקֶּדְשׁ כִּי כָל הַכֹּהֲנִים הַנִּמְצְאִים
 הִתְקַדְּשׁוּ אֵין לְשִׁמּוֹר לְמַחְלָקוֹת
 וְהַלְוִיִּם הַמְשֻׁרְרִים לְכָלם לְאֶסֶף לְהִימֹן
 לִידֵתוֹן וּלְבִנְיָהֶם וּלְאֲחֵיהֶם מִלְּבָשִׁים
 בּוּץ בְּמִצְלָתִים וּבִנְבָלִים וּבְנֹרוֹת עֲמֻדִים
 מִזְרָח לְמִזְבֵּחַ וְעִמָּהֶם כֹּהֲנִים לְמִאֲהָ
 וְעֲשָׂרִים מִחִצְרוֹתֵיהֶם בְּחִצְצֵרוֹתַי וַיְהִי
 כִּי אֶחָד לְמִחִצְרוֹתֵיהֶם וְלִכְשֻׁרֵיהֶם

A. d. Chronik
 (Fragm.)

KAUFMANN
 DAVID
 KÖNYVTÁRA
 A. 9.

להשמיע קול אחר להלל ולהדות
 ליהוה וכהרים קול בחצרות ובמעלות
 ובכל השיר ובהלל ליהוה כי טוב
 כי לעולם חסדו והבית מלא ענג בית
 יהוה ולא יכלו הכהנים לעמוד ושירת
 מפני הענג כי מלא כבוד יהוה את
 בית האלהים אז אמר שלמה
 יהוה אמר לשכון בערפל ואני בנית
 בית צל לך ומכון לשבתך עולמים
 ויסב המלך את פניו ויברך את כל קהל
 ישראל וברך את ישראל שמד ויאמר
 ברוך יהוה אלהי ישראל אשר דבר

בפיו את דויד אבי ובידו מלא לאמר
 מקדוים אשר הוצאתי את עמי מארץ
 מצרים לאבחרתי בעיר מבול שבטי
 ישראל לבנות בית להיות שמי שם
 ולאבחרתי באיש להיות נגיד על עמי
 ישראל ואבחר בידו שלם להיות שמי
 שם ואבחר בדויד להיות עבד עבדי
 ישראל ויהי עסל בני דויד אבי לבנות
 בית לשם יהוה אלהי ישראל ויאמר
 יהוה אל דויד אבי יען אשר היה עם
 לצבד לבנות בית לשמי הטיבת כי
 היה עסל בני רוק אתה לא הבנה הבית

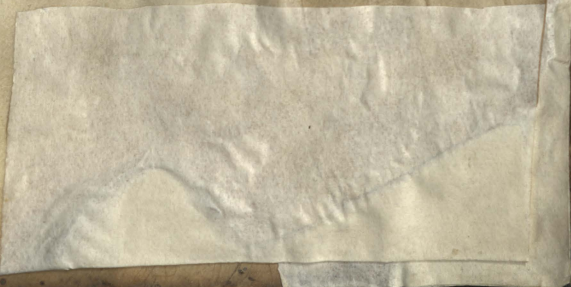
כי כנגד היצא מחלצית הוא יבנה הבית
 לשמי ויקם יהוה את דברו אשר
 דבר ואקום תחת דויד אבי ואשוב על
 כסא ישראל כאשר דבר יהוה ואבנה
 הבית לשם יהוה אלהי ישראל
 ואשם שם את הארון אשר שם ברית
 יהוה אשר כרת עם בני ישראל
 ויעמד לפני מזבח יהוה נגד כלקהל
 ישראל ויפרש בפיו כי עשה
 שלמה כיון נחשות ויתנהו בתוך
 העזרה חמש אמות ארכו וחמש
 אמות רחבו ואמות שלוש קומתו

ויעמד עליו ויברך על ברכיו נגד כל
 קהל ישראל ויפרש בפיו השמימה
 ויאמר יהוה אלהי ישראל איך כמורך
 אלהים בשמים ובארץ שמר הברית
 והחסד לעבדיך ההלכים לפניך
 בכל לבם אשר שמרת לעבדיך דויד
 אבי את אשר דברת לו ותדבר בפניך
 וכידך מלאת כיוס הזה ועתה יהוה
 אלהי ישראל שמר לעבדיך דויד אבי
 את אשר דברת לו לאמר לא יכרת
 לך איש מלפני יושב ערסא
 ישראל וקאסי שמרו בניך את דרכם

ללכת בתורתך כאשר הלכת לפני
 ועתה יהוה אלהי ישראל יאמן בדברך
 אשר דברת לעבדך לדויד ביהאמנם
 ישב אלהים את האדם על הארץ
 הנה שמים ושמי השמים לא
 יכלכלוך אף כיהבית הזה אשר
 בנית ופנית אל תפלת עבדך ואל
 תחנתו יהוה אלהי לשמוע אל
 הרעה ואל התפלה אשר עבדך
 מתפלל לפניך להיות עיניך
 פתוחות אל הבית הזה ומס ולילה
 אל המקום אשר אמרת לשום שמך

שם לשמע אלה תפלה אשר תפלל
 עבדך אל המקום הזה ושמעת אל
 תחנוני עבדך ועמך ישראל אשר
 תפללו אל המקום הזה ואתה תשמע
 ממקום שבתך מן השמים ושמעת
 ומלחתי אם יחטא איש לו עהו ונשא
 בו אלה להאלתו ובא אלה לפני מזבחך
 בבית הזה ואתה תשמע מן השמים
 ועשית ושפטת את עבדך להשב
 לרשע לתת דרכו בראשו ולהצדיק
 צדיק לתת לו כצדקתו
 ואם ינאף עמך ישראל לפני אויב

כי יחטאו לך ושובו והודו את שמך
 והתפללו והתחננו לפניך בבית הזה
 ואתה תשמע מקדשמים וסלחת
 לחטאת עמך ישראל והשיבותם
 אל הארצה אשר נתתה להם
 ולאבתיהם : בהעצר
 השמים ולא יהיה מטר כי יחטאו
 לך והתפללו אל המקום הזה והודו
 את שמך מחטאתם ישובו ביתענסי
 ואתה תשמע השמים וסלחת
 לחטאת עבדיך ועמך ישראל כי
 תרום אל הדרך הטובה אשר ילכו

בה ונתתה מטר על ארצך אשר
 נתתה לעמך לנחלה
 רעב כי יהיה בארץ דבר כי יהיה שרפון
 וירקון ארבה וחסיל כי יהיה כי יצר
 לו איביו בארץ שערויו כל נגע וכל
 מחלה כל תפלה כל תחנה אשר יהיה
 לכל האדם וכל עמך ישראל אשר
 ידעו איש נגעו ומכאבו ופרשו בפיו
 אל הבית הזה ואתה תשמע מק
 השמים מכון שבתך וסלחת ונתתה
 לאיש ככל דרכיו אשר תרע את
 לבבו כי אתה לבדך ידעת את לבב

בני האדם ולמען יראו ולבנת ברוכיה
 כל הדימים אשר הם חיים על פני
 האדמה אשר נתתה לאבותינו
 וגם אלה הנכרי אשר לא
 מעמך ישראל הוא ובא מארץ
 רחוקה למען שמך הגדול וידך
 החזקה וזרועך הנטויה ובאו והתפללו
 אל הבית הזה ואלה השמע מק
 השמים ממכון שבתך ועשית ככל
 אשר יקרא אליך הנכרי למען ידעו
 כל עמי הארץ את שמך וליראתך
 אתך כעמך ישראל ולידעת כי

שמך נקרא על הבית הזה אשר בנית
 כפיצא עמך למלחמה
 על אביו בדרך אשר תשלחם והתפללו
 אליך דרך העיר הזאת אשר בחרת
 בה והבית אשר בנית לשמך ושמעת
 מקדשמים את תפלתם ואת דתחנתם
 ועשית משפטים
 כי יחטאו לך כי אין אדם אשר לא
 יחטא ואנסת גם ונתתם לפני אויב ושבו
 שפיהם אל ארץ רחוקה או קרובה
 והשיבו אל לבכם בארץ אשר נשבו
 שם ושבו והתחננו אליך בארץ

שנים לאמר חטאנו העוינו ורשענו
 ושבו אליך בכל לבבם ובכל נפשם
 בארץ שנים אשר שבו אותם והתפללו
 דרך ארצם אשר נתתה לאבותם
 והעיר אשר בחרת ולבית אשר
 בנית לשמך ושמעת מקדושמים
 ממכון שבתך אתה פלאתם ואת
 הנחתיהם ועשית משפטם וסלחת
 לעמך אשר חטאו לך עתה אלהי יהוד
 נא עיניך פתוחות ואזניך קשובות
 לתפלת המקום הזה
 ועתה קומה יהוה אלהים לנו חף אתה

וארוז עיניך כהניך יהוה אלהים לבשו
 תשועה וחסידים ישמחו כטוב יהוה
 אלהים אלהיך שב פני משיחך זכרה
 לחסדי דויך עבדך
 וככלות שלמה להתפלל והאש ירדה
 מהשמים ותאכל העלה והזבחים
 וכבוד יהוה מלא את הבית ולא יכלו
 הכהנים לבוא אל בית יהוה כי כלה
 כבוד יהוה את בית יהוה וכל בני ישראל
 ראים ברדת האש וכבוד יהוה על
 הבית ויכרעו אפים ארצה על הרצפה
 וישתחוו והודו ליהוה כי טוב כי

לעולם חסדיו והמלך וכל העם
 זבחים זבח לפני יהוה
 ויזבח המלך שלמה את זבח הבקר
 עשרים ושנים אלה ועאן מאה
 ועשרים אלה ויחנכו את בית
 האלהים המלך וכל העם והכהנים
 על משמרותם עמדים והלויים בכל
 שיר יהוה אשר עשה דויד המלך
 להדות ליהוה כילעולם חסדו בהלל
 דויד בידם והכהנים מחצצרים נגדם
 וכל ישראל עמדים
 ויקדשו שלמה את תוך החצר אשר

לפני בית יהוה כיעשה שם העלות
 ואת חרבי השלמים כי מזבח העושות
 אשר עשה שלמה לא יכול להכיל
 את העולה ואת המנחה ואת החלבים
 ויעשו שלמה את החג בעת ההיא
 שבעת ימים וכל ישראל עמו קהל
 גדול מאד מלבוא חמת עד נחל
 מצרים ויעשו ביזם השמיני עזרת
 כי חנכת המזבח עשו שבעת ימים
 והחג שבעת ימים ופיוס עשרים
 ושלשה לחדש השביעי שלח את
 העם לאהליהם שמחים וטובי לב על

הטובה אשר עשה יהוה לירידי
ולשלמה ולישראל עמו ויכל
שלמה את בית יהוה ואת בית המלך
ואת כל הבא על לב שלמה לעשות
בבית יהוה ובביתו העליון
וירא יהוה אל שלמה כל לילה
ויאמר לו שמעתי את תפלתך
ובחרתי במקום הזה לי לבית זבח
הן אעצר השמים ולא יהיה מטר
והקצוה על חגבל אכל הארץ ואם
אשלה דבר בעמי ויבצעו עמי אשר
נקרא שמי עליהם ויתפללו ויבקשו

מצרים ויחזיקו באלהים אחרים וישתחוו
להם ויעבדום על כן הניא עליהם את
כל הרעה הזאת ויהי מקץ
עשרים שנה אשר בנה שלמה את
בית יהוה ואת ביתו והערים אשר נתן
חורם לשלמה בנה שלמה ארס ויושב
שם את בני ישראל ויילך שלמה חמת
עונה ויחזק עליה ויבן את הדמר
במדבר ואת כל ערי המסכנות אשר
בנה בחמתו ויבן את בית חורון העליון
ואת בית חורון התחתון ערי מצור
חומות להגן ובריח ואת בעלת ואת

כל ערי המסבנות אשר היו לשלמה
 ואת כל ערי הרבב ואת ערי הפרשים
 ואת כל חשק שלמה אשר חשק
 לבנות בירושלם וכלבנון ובכל ארץ
 ממשלתו וכל העם הנותר מן הדחת
 והאמר והפריז והחני והיבוס אשר
 לא מישראל המה מקבניהם אשר
 נותרו אחריהם בארץ אשר לא
 כלום בני ישראל ויעלם שלמה למס
 עד היום הזה ומן בני ישראל אשר
 לא נתקן שלמה לעבדים למלאכתו
 כי המה אנשי מלחמה ושוי שליטיו

ושוי רכבו ופרשיו
 ואלה שרי הנציבים אשר למלך שלמה
 חמשים ומאתים הרדים בעם ואת
 בת פרעה העלה שלמה מעיר דויד
 לבית אשר בנה לה כי אמר לא תשב
 אשה לי בבית דויד מלך ישראל כי
 קדש המה אשר באה אליהם ארון
 יהוה את העלה שלמה
 עלות ליהוה על מזבח יהוה אשר
 בנה לפני האולם ובדבר יום ביום
 להעלות כמצות משה לעובדות
 ולחפשים ולכזעדות שלוש

פעמים בשנה בחג המצות ובחג
 השבועות ובחג הסוכות ויעמד כמשפט
 דויד אביו את מחלקות הכהנים על
 עבודתם והלויים על משמרותם להלל
 ולשרת נגד הכהנים לדבריוס ביומו
 והשוערים במחלקותם לשער
 ושער פי כן מצות דויד אישה אלהים
 ולאסרו מצות המלך על הכהנים
 והלויים לכרדבר ולאצרות ותכין כל
 מלאכת שלמה עדה יום מוסף בית
 יהוה ועד כלתו שלם בית יהוה
 אז הלך שלמה לעציון

גבר ואל אילות על שפת היס בארץ
 ארום וישלח לו כיד ענדיו אוניות
 ועבדים ידעיים ויבאו עם עבדי
 שלמה אופירה ויקחו משם ארבע מאות
 וחמשים בכר זהב ויביאו אלה מלך
 שלמה ומלכת שבא שמעה
 את שמע שלמה ותבוא לנסות את
 שלמה בחידות בירו שלם בחיל כבד
 מאד וגמלים נשאים בשמים וזהב
 לרב ואבן יקרה ותבוא אל שלמה
 ותדבר עמו את כל אשר היה עם
 לבנה ויגדלה שלמה את כל דבריה

חלום

ולא נעלם דבר משלמה אשר לא
 הגיד לה ותרם מלכת שבא את
 חכמת שלמה והבית אשר בנה
 ומאכל שלחנו ומושב עבדיו
 ומעמד מעורתיו ומלבושיהם ומשקיו
 ומלבושיהם ועליתו אשר יעלה
 בית יהוה ולא היה עוד בה רוח
 והצמר אל המלך אמת הדבר אשר
 שמעתי בארצי על דבריך ועל
 חכמתך ולא האמנתי לדבריהם
 עד אשר באתי ותראינה עיני והנה
 לא הגדלי חצי מרבית חכמתך

יספת על השמועה אשר שמעתי
 אשרי אנשיך ואשרי עבדיך אלה
 העמרים לפניך תמיד ושמעים את
 חכמתך יהי יהוה אלהיך ברוך אשר
 חפץ בך לתתך על כסאו למלך יהוה
 אלהיך באהבת אלהיך את ישראל
 להעמידו לעולם ויתנב עליהם למלך
 לעשות משפט וצדקה ודתך
 למלך מאה ועשרים ספר זהב
 ובשמים לרב מאד ואבן יקרה ולא
 היה כנשם ההוא אשר נתנה מלכת
 שבא למלך שלמה וגם עבדי

חורס
3

חורס ועבדי שלמה אשר הביאו
 זהב מאופיר הביאו עצי אלגומים
 ואבן יקרה ויעשו המלך את עצי
 האלגומים מסלות לבית יהוה ולבית
 המלך וכנרות ונבלים לשרים ולא
 נראו כהם לפנים בארץ יהודה והמלך
 שלמה נתן למלכת שבא את כל
 חפצה אשר שאלה מלבד אשר
 הביאה אל המלך ותהפך ותלך לארצה
 היא ועבדיה ויהי משקל
 הזהב אשר בא לשלמה בשנה אחת
 שש מאות ושישים ושש ככרי

זהב לצד מאנשי התרים והסחרים
 מביאים זהב וכסף לשלמה וילעש
 המלך שלמה מאתם צנה זהב שחוט
 שש מאות זהב שחוט יעלה על
 הצנה האחת ושלש מאות מגנים זהב
 שחוט שלש מאות זהב יעלה על
 המגן האחת ויתנס המלך בבית יער
 הלבנון ויעשו המלך כסא
 שן גדול ויצפהו זהב טהור וישש מעלות
 לכסא וכבש בזהב לכסא מאחזים
 וידת מזה ומזה על מקום השבת ושנים
 אריות עמדים אצל הידות ושנים עשר

מביאים וכל מלכ
 ערב ופחות
 הארץ יביאם

אֲרֵיזֹת עַמֵּדִים שֵׁם עַל שֵׁשׁ הַמַּעֲלוֹת
 מִזֶּה וּמִזֶּה לֹא תַעֲשֶׂה כֵּן לְכָל מַמְלָכָה
 וְכָל כְּלִי מִשְׁקָה הַמֶּלֶךְ שֶׁלֹּמֹה זָהָב
 וְכָל כְּלִי בֵּית עֵר הַלְּבָנוֹן זָהָב סִגּוֹר
 אִין כֶּסֶף נֶחֱשֶׁב בִּימֵי שֶׁלֹּמֹה לְמֵאוֹמָה
 כִּי אֲנִיֹּת לְמֶלֶךְ הַלְּכוֹת תְּרִשִׁישׁ עִם
 עַבְדֵי חוֹרָם אַחַת לְשֹׁלֶשׁ שָׁנִים
 תִּבְּוֹאֶנָּה אֲנִיֹּת תְּרִשִׁישׁ נִשְׂאוֹת
 זָהָב וְכֶסֶף שְׁנֵהָבִים וּקוֹפִים וְתַכְיִים
 וַיִּגְדֵּל הַמֶּלֶךְ שֶׁלֹּמֹה
 מִכָּל מַלְכֵי הָאָרֶץ לַעֲשֹׂר וַחֲכָמָה
 וְכָל מַלְכֵי הָאָרֶץ מִבְּקָשִׁים אֶת פְּנֵי

שֶׁלֹּמֹה לְשִׁמֵּעַ אֶת חֲכָמָתוֹ אֲשֶׁר נָתַן
 הָאֱלֹהִים בְּלִבּוֹ וְהֵם מִבִּיאִים אִישׁ
 מִנְּחֹתוֹ כְּלֵי כֶּסֶף וְכֵלִי זָהָב וְשִׁלְמוֹת
 נֶשֶׁק וּבְשָׂמִים סוּסִים וּפְרָדִים דְּבַר
 שָׁנָה בְּשָׁנָה וַיְהִי לְשֶׁלֹּמֹה
 אַרְבַּעַת אֱלֵפִים אֲרֵיזֹת סוּסִים וּמִרְכָּבוֹת
 וְשֵׁנִים עֲשׂוֹר אֶלֶף פְּרָשִׁים וַיִּנְיָחֻם
 בְּעָרֵי הָרֶכֶב וְעַם הַמֶּלֶךְ בִּירוּשָׁלַם
 וַיְהִי מִשׁוֹל כָּכָל הַמְּלָכִים מִקְּדֻנְהָר
 וְעַד אֶרֶץ פְּלִשְׁתִּים וְעַד גְּבוּל מִעֲרִים
 וַיִּתֵּן הַמֶּלֶךְ אֶת הַכֶּסֶף בִּירוּשָׁלַם
 כַּאֲבָנִים וְאֶת הָאֲרָזִים נָתַן בְּשֹׁקֵמִים

אשור בשפלה לרבי ומוציאים סוסים
 ממצרים לשלמה ומכרה ארצות
 ושאר דברי שלמה הראשונים
 והאחרונים הלא הם כתובים על דברי
 נתן הנביא ועל צבואת אחיה השילני
 ובחזות יעדי החזה על הרבעים בך
 נבט וימלך שלמה בירושלם על כר
 ישראל ארבעים שנה וישנב שלמה
 עם אבתיו ויקברו בעיד דויד אביו
 וימלך רחבעם בנו תחתיו
 וילך רחבעם שכמה פי שכס באוכל
 ישראל להמליך אתו ויאוי כשע ירבעם

יד
 5

בדבט והוא נמצאים אשר ברה
 מפני שלמה המלך וישב ירבעם
 ממצרים וישלחו ויקראו ויבא
 ירבעם וכל ישראל וידברו אל
 רחבעם לאמרו איך הקשה את
 עלנו ואתה הקל מעבודת אביך הקשה
 ומעלו הכבד אשר נתן עלינו ונעבדך
 ויאמר אלהם עוד שלשת
 ימים ושובו אלי וילך העם
 ויועץ המלך רחבעם את הזקנים אשר
 היו עמדים לפני שלמה אביו בהיתו
 חי לאמר איך אתם נועצים להשיב

לעם הזה דבר וידברו אליו לאמר
 אסתהו לטוב לעם הזה ורציתם
 ודברת אל האלהים טובים והיו לך
 עבדים כרחימים ויעזב את עצת
 הזקנים אשר יעצו ויועץ את
 הילדים אשר גדלו אתו העבדים
 לפניו ויאמר אלהים מה אתם נועצים
 ונשים דבר את העם הזה אשר
 דברו אליו לאמר הקל מזדעל אשר
 נתן אביך עלינו וידברו אתו הילדים
 אשר גדלו אתו לאמר כדברת אמר לעם
 אשר דברו אליך לאמר אביך הכבד

את עלנו ואתה הקל מעלינו כה דבר
 אלהים קטני עבד המתני אבי ועתה
 אבי העמים עליכם על כבוד ואני אסיף
 על עלכם אבי יסר אתכם בשוטים
 ואני בעקרבים ויבא ידבעם וכל העם
 אלה חכמים ביום השלישי כאשר
 דבר המלך לאמר שובו אלי ביום
 השלישי ויענם המלך קשה ויעזב
 המלך רחבעם את עצת הזקנים
 וידבר אליהם בעצת הילדים לאמר
 אכבד את עלכם ואני אסיף עלי
 אבי יסר אתכם בשוטים ואני

בעקרביו ולא שמע המלך אלהים
 כיהיתה נמכה מעם האלהים למען
 הקים יהוה את דברו אשר דבר ביד
 אחיהו השילוני אלירבעם בן נבטאי
 וכל ישראל כי לא שמע המלך להם
 וישעיו העם את המלך לאמר מה
 לעמלק בידו ולא נחלה בנדישי איש
 לאחיהו ישראל עתה ראה כיתק
 דויד וילך כל ישראל לאהליו ובני
 ישראל הישבים בערי יהודה ומלך
 עליהם רחבעם וישלח המלך
 רחבעם את הדרם אשר על המס

וירגמו בו בני ישראל אבן וימת והמלך
 רחבעם התאמץ לעלות במרובה
 לנוס ירושלים ויפגעו ישראל בבית
 דויד ער היום הזה ויבאר רחבעם ירושלים
 ויקהל את בית יהודה ובנימן מאד
 ושמונים אלף בחור עשה מלחמה
 להלחם עם ישראל להשיב את המלכה
 לרחבעם ויהי דבר יהוה
 אל שמעיהו איש אלהים לאמר
 אמר אל רחבעם בן שלמה מלך יהודה
 ואל כל ישראל ביהודה ובנימן לאמר
 כה אמר יהוה לאת עליו ולא תלחמו

עם אחיכם שובו איש לביתו כי מאתי
 נהיה הדבר הזה וישמעו את דברי
 יהוה וישבו מלכת אל־רבעם
 וישבו רחבעם בירושלם
 ויבן ערים למצור ביהודה ויבן את
 בית לחם ואת עיטם ואת תקוע ואת
 בית צור ואת שוכו ואת עדולם ואת
 גת ואת מרשה ואת זיק ואת אדורים
 ואת לביש ואת עזקה ואת צרעה
 ואת אילון ואת חברון אשר ביהודה
 ונבנימן ערי מצורות ויחזק את
 המצורות ויתן בהם נגידים ואצרות

מאכל ושמן ויין ונבנלעיר ועיר צנות
 ורמחים ויחזקם להרבה מאד ויהיו
 יהודה ונבנימן והכהנים והלויים אשר
 בכל ישראל התיצבו עליו מכלגבורם
 כיעצבו הלויים את מגרשיהם ואחזתם
 וילכו ליהודה ולירושלם כיהזניהם
 ירבעם ונבניו מכהן ליהוה ויעמד לו
 כהנים לבמות ולשעירים ולעגלים
 אשר עשה ואחריהם מכל שבטי
 ישראל הנתנים את לבבם לפקש את
 יהוה אלהי ישראל באו ירושלם
 לזבח ליהוה אלהי אבותיהם ויחזקו

את מלכות יהודה ויאמצו את רחבעם
 בן שלמה לשנים שלוש כי הלכו
 בדרך דוד ושלמה לשנים שלוש
 ויחלו רחבעם אשר
 את מחלת בני רימות בן דוד אביהו
 בת אליאב בן ישוי ותלך לו בנים את
 יעוש ואת שמריה ואתהם ואחריה
 לקח את מעלה בת אבשלום ותלך
 לו את אביה ואת עתי ואת זיזא ואת
 שולמית ויאהב רחבעם את מעלה
 בת אבשלום מכל נשיו ופילגשיו כי
 נשים שמונה עשרה נשא ופילגשים

בת

ששים ויולד עשרים ושמונה בנים
 וששים בנות ויעמד לראש רחבעם
 את אביה בן מעכה לנגד באחיו כי
 להמליכו ויבן ויפרץ מכלבניו לכל
 ארצות יהודה ובנימן לכל ערי המצרות
 וידגל להם המזון לרב וישאל המון
 נשים ויהי כהכין מלכות רחבעם וכחזקהו
 עזב את תורת יהוה וכל ישראל עמו
 ויהי בשנה החמישית
 למלך רחבעם עלה שישק מלך מצרים
 על יהושלם כי מעלו ביהוה באלף
 ומאת סרכב ובששים אלף פרשים

ואין מספר לעם אשר באו עמו
ממצרים לבים סביים וכושים וילכד
את ערי המצרות אשר ליהודה
ויבא עד ירושלים

ושמעה הנביא בא אל רחבעם
וערי יהודה אשר נאספו אל ירושלים
מפני שישק ויאמר להם כה אמר
יהוה אתם עזבתם אתי ואף אנע עזבתני
אתכם ביד שישק ויפגעו ערי
ישראל והמלך ויאמרו צדיק יהוה
וצראות יהוה כי נפגעו היה דבר יהוה
אל שמעה ולאמר נפגעו ללא

אשחיתם ונתתי להם כמעט לפליטה
ולאתתך חמתי בירושלים ביד שישק
כי יהיו לו לעבדים וידעו עבודתי
ועבודת ממלכות הארצות

ויעל שישק מלך
מצרים על ירושלים ויקח את אצרות
בית יהוה ואת אצרות בית המלך את
הכל לקח ויקח את מגני הזהב אשר
עשה שלמה ויעשו המלך רחבעם
תחתיהם כזגני נחשת והפקיד עליהם
שרי הרעים השומרים פתח בית
המלך ויהי מדי כווא המלך בית

יהוה באו הרצים ונשאום והשבום
 אלתא הרצים ובהכנעו שב ממנו
 אף יהוה ולא להשחית לכלה וגם
 ביהודה היה דברים טובים
 ויתחזק המלך רחבעם
 בירושלם וימלך כי בן ארבעים ואחת
 שנה רחבעם במלכו ושבע עשרה
 שנה מלך בירושלם העיר אשר בחר
 יהוה לעוים את שמו שם מכל שבטי
 ישראל ושם אמו נעמה העמנית
 ויעשה הרע כי לא הכין לבו לדרוש
 את יהוה ודברי רחבעם

הר אשנים והאחרונים הלא הם כתובים
 בדברי שמעיה הנביא ועדו החזק
 להתישב ומלחמות רחבעם וירבעם
 כל הימים וישכב רחבעם עם אבתיו
 ויקבר בעיר חיד וימלך אביה בנו
 תחתיו בשנת שמונה
 עשרה למלך רבעם וימלך אביה
 על יהודה שלוש שנים מלך בירושלם
 ושם אמו מיכיהו בת אוריאל מקנענה
 ומלחמה היתה ביז אביה וביז רבעם
 ויאמר אביה אתה מלחמה בחיל גבורי
 מלחמה ארבע מאות אלף איש בחור

וירבעם ערף עמו מלחמה בשמונה
 מאות אלה איש בחור גבור חיל
 ויקם אביה מעל להר צמרים אשר
 בהר אפרים ויאמר שמעוני ירבעם
 וכל ישראל הלא לכם לדעת כי
 יהוה אלהי ישראל נתן ממלכה לדוד
 על ישראל לעולם לו ולבניו ברית
 מלח ויקם ירבעם בתפטר עטר שלמה
 כדוד ויאמר על אדניו ויקבצו
 עליו אנשים הקים בני בלעל
 ויתאמצו על דחבעם בן שלמה
 ודחבעם היה נער ורף לבב ולא

התחזק לפניהם ועתה אתם אמרים
 להתחזק לפני ממלכות יהוה ביד בני
 דוד ואתם המון רב ועמכם עגלי זהב
 אשר עשה לכם ירבעם לאלהים הלא
 הדחתם את כהני יהוה את בני אהרן
 והלויים ותעשו לכם כהנים כעמי
 הארצות כל הבא למלא ידו בפר כן
 בקר ואילים שבעה והיה כהן ללא
 אלהים ואנחנו יהוה אלהינו ולא
 עזבנו וכהנים משרתים ליהוה בני
 אהרן והלויים במלאכת ומקטרים
 ליהוה עלות בנקר בנקר ובערב

בערב וקטרת סמים ומערכת לחם
 על השולחן הטהור ומנורת הזהב
 ונרתנה לבער בערב בערב כישמרים
 אנחנו את משמרת יהוה אלהינו ואתם
 עזבתם אתו והנה עמנו בראש
 האלהים וכהניו וחצצרות התרועה
 להריע עליכם בני ישראל אלה לחמו
 עם יהוה אלהי אבותיכם כילאת עליחו
 וירבעם הסב את המארב לבוא
 מאחריהם ויהיו לפני יהודה והמארב
 מאחריהם ויפנו יהודה והנה להם
 המלחמה פנים ואחור ויעקול יהוה

והכהנים מחצצרים בחצצרות ויריעו
 איש יהודה ויהי בהריע איש יהודה
 והאלהים נגף את רבעם וכל ישראל
 לפני אביה ויהודה וינוסו בני ישראל
 מפני יהודה ויתנסו אלהים בידם ויכו
 בהם אביה ועמו מכה רבה ויפלו חללים
 מישראל חמש מאות אלף איש בחורי
 וכנענו בני ישראל בעת ההיא ויאמרו
 בני יהודה כי נשענו על יהוה אלהי
 אבותיהם וירדף אביה אחרי רבעם
 וילכו ממנו ערים את בית אל ואת
 בנותיה ואת שנה ואת בנתיה ואת

עפרון ופנתיה וולא עער כח ירבעם
 עוד בימי אפיהו ויגפהו יהוה וימתו
 ויתחזק אפיהו וישאלו
 נשים ארבע עשרה ויולד עשרים
 ושנים בנים ויש עשרה בנות ויתר
 דברי אפיה ודרכיו ודבריו כתובים
 במדרש הנביא עדו וישכב אפיה
 עם אבתו ויקברו אתו בעיר דוד
 וימלך אסא בגו תחתיו בימי שקטה
 הארץ עשר שנים ויעש
 אסא הטוב והישר בעיני יהוה אלהיו
 ויסר את מזבחות הנכר והבמות

עפרי
 2

וישבר את המצבות ויגדע את האשרים
 ויאמר ליהודה לדלש את יהוה אלהי
 אבותיהם ולעשות התורה והמצוה ויסר
 מכל ערי יהודה את הבמות ואת
 החמנים ותשקט הממלכה לפניו ויבן
 ערי מצודה ביהודה כי שקטה הארץ
 ואיך עמו מלחמה בשנים האלה כי
 הניח יהוה לוי ויאמר ליהודה נבנה
 את הערים האלה ונסב חומה ומגדלים
 דלתים ובריחים עודנו הארץ לפנינו
 כי דלשנו את יהוה אלהינו דלשנו
 וינח לנו מסביב ויבנו ויצליחו

ויהי לאסא חיל נשא צנה
 ורמח מיהודה שלש מאות אלה
 ומבנימן נשאי מגן ודרי כי קשת מאתם
 ושמונים אלה כל אלה גבורי חיל ויצא
 אליהם זרח הכושי בחיל אלה אלפים
 ומרכבות שלש מאות ויבא עד
 מרשה ויצא אסא לפניו ויערכו מחמה
 בגיא צפתה למרשה ויקרא אסא אל
 יהוה אלהיו ויאמר יהוה איך עמד
 לעזר בן רב לאיזכח עזרנו יהוה אלהינו
 כי עליך נשענו ובשמך באנו על ההמון
 הזה יהוה אלהינו אתה אלי עזר עמך

אנושי ויגף יהוה את הכושים
 לפני אסא ולפני יהודה וינסו הכושים
 וירדפם אסא והעם אשר עמו עד לגדר
 ויפל מכושים לאין להם מחיה כי נשברו
 לפני יהוה ולפני מחנהו וישאו שולל
 הרבה מאד ויכו את מלדערים סביבות
 גדר כי היה פחד יהוה עליהם ויבזו את
 כל הערים כי בזה רצה היתה בהם ונגם
 אהלי מקנה הכו וישבו צאן לרב וגמלים
 וישבו ירושלים
 ועזריהו בן עוזי היתה עליו רוח אלהים
 ויצא לפני אסא ויאמר לו שמעוני אסא

וְכָל יְהוּדָה וּבְנֵי מִצְרַיִם יְהוּדָה עִמָּכֶם בְּהִיוֹתְכֶם
 עִמּוֹ וְאִם הִרְשִׁיעוּ יִמְצְאוּ לָכֶם וְאִם
 תִּעְזְבוּהוּ יִעֲזֹב אֶתְכֶם וַיִּמָּיִם רַבִּים
 לְיִשְׂרָאֵל לֹלֵא אֱלֹהֵי אֱמֶת וּלְלֵא כֹהֵן
 מִזֹּרֵה וּלְלֵא תוֹרֵה וַיֵּשֶׁב בְּצַר לוֹ
 עַל יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּבְקֶשׁהוּ
 וַיִּמְצֵא לָהֶם וַבְּעֵתֵים הָהֵם אִין עֲלוֹם
 לְיִצְחָק וּלְבָנָיִם כִּי מְהוּמֹת רַבּוֹת עַל
 כָּל יוֹשְׁבֵי הָאָרְצוֹת וְכַתְּוּנוֹ בְּגוֹי
 וְעִיר בְּעִיר כִּי אֱלֹהִים הַמְּכֹמֵם בְּכָל
 צָרָה וְאֵתֶם חֲזָקוֹ וְאֵלֵי רַפּוֹ יִדְיֶכֶם כִּי
 יֵשׁ שֹׁכֵר לִפְעֻלַּתְכֶם

וְכַשְׂמַע אֶסְאֵה דְכָרִים הָאֵלֹהִים וְהַנְּבוּאָה
 עֲלֵי הַנְּבִיאֵי הַתְּחִינָן וַיַּעֲבֵר הַשְּׁמוּעִים
 מִכָּל אֶרֶץ יְהוּדָה וּבְנֵי מִצְרַיִם וּמִזְדֵּעֵרִים
 אֲשֶׁר לְכַד מֵהָר אֶפְרַיִם וַיַּחֲדֵשׁ אֶת מִצְבַּח
 יְהוָה אֲשֶׁר לִפְנֵי אֱוִלָם יְהוָה וַיִּקְבַּץ אֶת
 כָּל יְהוּדָה וּבְנֵי מִצְרַיִם וְהַגֵּרִים עִמָּהֶם מֵאֶפְרַיִם
 וּמִנֶּשֶׁה וּמִשֹּׁמְעוֹן כִּי נִפְלֵוּ עֲלֵיו
 מִיִּשְׂרָאֵל לִרְבּוֹת בְּרֵאשִׁית כִּי יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
 עִמּוֹ וַיִּקְבְּצוּ יְרוּשָׁלַם
 בַּחֲדָשׁ הַשְּׁלִישִׁי לְשַׁנַּת חֲמֵשׁ עֶשְׂרֵה
 לְמַלְכוּת אֶסְאֵה וַיִּזְבְּחוּ לַיהוָה בַּיּוֹם
 הַהוּא מִזְדֵּעֵלֵל הַנְּבִיאִים בְּקֶרֶב שֹׁבְעֵי

מאות ועצן שבעת ארפים ויבאו
 בבית לדורש את יהוה אלהי אבותיהם
 בכל לבנם ובכל נפשם וכל אשר
 לא ידרש ליהוה אלהי ישראל יומת
 למקטן ועד גדול למאיש ועד
 אשה וישבעו ליהוה בקול גדול
 ובתרועה ובחצצרות ובשופרות
 וישמחו כל יהודה על השבועה כי
 בכל לבנם נשבעו ובכל דצונם
 בקשה וימצא להם וינח יהוה להם
 מקבים וגם מעלה אסא המלך
 חסדה מגבירה אשר עשתה לאשרה

מפלצת ויכרת אסא את מפלצתה
 וידם וישרף בנחל קררין וזה במות לא
 סרו מישראל רק לב אסא היה שלם
 בלימיו ויבא את בקדשי אביו וקדשיו
 בית האלהים כסף וזהב וכלים ומלחמה
 לא היתה עד שנת שלשים וחמש
 למלכות אסא בשנת
 שלשים וישע למלכות אסא עלה
 בעשא מלך ישראל עליהודה ויבן
 את הרמה לבלתי תת יוצא ובא לאסא
 מלך יהודה ויבא אסא כסף וזהב
 מאצרות בית יהוה ובית המלך וישלח

אלבן הדרד מלך ארם היושב בדרמשק
 לאמרי ברית ביני ובינך וביני אבי וביני
 אביך הנה שלחתי לך כסף וזהב לך
 הפר בריתך את בעשא מלך ישראל
 ויעלה מעליי וישמע בן הדרד אל
 המלך אסא וישלח את שרי החילים
 אשר לו אל ערי ישראל ויכו את
 עיון ואת דן ואת אפל מים ואת כל
 מסכנות ערי נפתלי ויהי כששמע
 בעשא ויחלל מבנות את הרמה
 וישבת את מלאכותי
 ואסא המלך לקח את כלי הוויה וישאו

קויפמאנן

את אנני הרמה ואת עיניה אשר בנה
 בעשא ויבן בהם את גבע ואת המצפה
 ובעת ההיא בא חנני הראה אל אסא
 מלך יהודה ויאמר אליו בהשענך
 על מלך ארם ולא נשענת עליהוה
 אלהיך עלצן נמלט חיל מלך ארם
 מידך הלא הכוששים והלוזים היו לחיל
 לרצלרצב ולפרשים להרבה מאד
 ובהשענך עליהוה נתנם בידך כי
 יהוה עיני משטטות בכל הארץ
 להתחזק עם לבבם שלום אליו נסבלת
 על זאת כי מעתה יש עמך מלחמות

מלכות

3

ויכעס אסא אל ה' ויתנהו בית
 חמהפכת כי בזעה עמו על זאת
 וירצץ אסא מקהעם בעת ההיא ויהנה
 דברי אסא הראשונים והאחרונים
 הנם כתובים על ספר המלכים ליהודה
 וישוראל: ויחלא אסא בשנת
 שלוששים ותשע מלכותו ברגלו
 עד למעלה חליו וגם בחליו ולאדרש
 אתיהוה כי ברפאים: וישכב אסא עם
 אבתיו וימת בשנת ארבעים ואחת
 למלכו: ויקברהו בקברותיו אשר כרה
 בעיר דויד ויעופי בהו במשכב אשר

ס"ו תמוז תרמ"ד
 דוד קויפמאנן

ממלכו והארצות אשר סביבות יהודה
 ולא נלחמו עם יהושפט: ומן פלשתים
 מביאים ליהושפט מנחה ופסק משא
 גם הערביאים מביאים לו צאן אילים
 שבעת אלפים ושבע מאות ותשישים
 שבעת אלפים ושבע מאות: ויהי
 יהושפט ודלף וגדל עד למעלה ויבין
 ביהודה בירנוות וערי מסכנות: ומלאכה
 רבה היה לו בערי יהודה ואנשי מלחמה
 גבורי חיל ביר
 ואלה פקדתם לבית ה' ואלה
 שרי אלפים עדנה השר ועמו גבורי

חיל שלש מאות אלף
 ועליו יהונתן השר ועמו מאתים
 ושמונים אלף ועליו עמסיה
 בקצרי המתנדב ליהוה ועמו מאתים
 אלף גבור חיל ומן בנימן גבור חיל
 אלדע ועמו נשקי קשת ומגן מאתים
 אלף ועליו יהוזבד ועמו
 מאה ושמונים אלף חלוצי צבא ואלה
 המשורתיים את המלך מלכד אשר
 נתן המלך בערי המבצר בכל יהודה
 ויהי ליהושפט עשר
 וכבוד לרב ויתחתיך לאחאב וידיך

לקץ שנים אל אחאב לשמרון ויזבח
 לו אחאב צאן ובקר לרב ולעם אשר
 עמו ויסתהו לעלות אל דמת גלעד
 ויאמר אחאב מלך ישראל אליהושפט
 מלך יהודה הנלך עמי רמת גלעד
 ויאמר לו כמוני כמוד וכעמך עמי ועמך
 למלחמה ויאמר יהושפט אל מלך
 ישראל דרשנא כיום את דבר יהוה
 ויקבץ מלך ישראל את הנביאים ארבע
 מאות איש ויאמר אלהם הנלך אל דמת
 גלעד למלחמה אם אחדל ויאמרו
 עלה ויתן האלהים ביד המלך ויאמר

יהושפט האין פה נביא ליהוה עוד
 ונדרשה מאתו ויאמר מלך ישראל
 אל יהושפט עוד איש אחד לדרוש
 את יהוה מאתו ואני שנאניהו כי איננו
 מתנבא עלי לטובה כי כלימיו לרעה
 הוא מיכיהו בן מלא ויאמר יהושפט
 אל יאמר המלך מי ויקרא מלך
 ישראל אלסרים אחד ויאמר מהר
 מיכיהו בן מלא ומלך ישראל ויהושפט
 מלך יהודה יושבים איש על כסאו
 מלבשים בגדים ויושבים בגרן
 פתח שער שמרון וכל הנביאים מתנבאים

מיכיהו
 3

לפניהם ויעש לו צדקיהו בן כנעניה
 קרני ברזל ויאמר טהאמר יהוה באלה
 תנגה את ארם עד כלותם וכל הנביאים
 נבאים כן לאמר עלה רמת גלעד והעלה
 ונתן יהוה ביד המלך והמלאך אשר
 הלך לקרא למיכיהו דבר אליו לאמר
 הנה דברי הנביאים פה אחד טוב אל
 המלך ויהי נא דברך כאחד מהם ודברת
 טוב ויאמר מיכיהו חיהוה כי את
 אשר יאמר אלהי אתו אדברי ויבא אל
 המלך ויאמר המלך אליו מיכה הנלך
 אל דמות גלעד למלחמה אם אחד

ויאמר עליו והצליחו וינתנו בידכם
 ויאמר אליו המלך עד כמה פעמים אני
 משביעך אשר לא תדבר אלי רק
 אמת בשם יהוה ויאמר ראיתי את כל
 ישראל נפוצים עלהרים כצאן אשר
 איזלהן רעה ויאמר יהוה לא אדניס לאלה
 ישוּבו איש לביתו בשלום ויאמר מלך
 ישראל אלי הושפט הלא אמרתי
 אליך לא יתנבא עלי טוב כי אסלרע
 ויאמר לפני שמעו
 דבר יהוה ראיתי את יהוה ישב על כסאו
 וכל צבא השמים עמדים על ימינו

ושמאלו ויאמר יהוה מי יפתה את
 אחאב מלך ישראל ויעל ויפל ברמת
 גלעד ויאמר זה אמר ככה וזה אמר ככה
 ויצא הרוח ויעמד לפני יהוה ויאמר
 אני אפתנו ויאמר יהוה אלז במה ויאמר
 אצא והייתי לרוח שקר בפי כל נביאי
 ויאמר תפתה וגם הנכל צאו עשה כן
 ועתה הנה נתן יהוה רוח שקר בפי נביאיך
 אלה ויהוה דבר עליך רעה
 ויגש צדקיהו בן כנענה ויך
 את מיכיהו על הלחי ויאמר אי זה הדבר
 עבר רוח יהוה מאתי לדבר אתך

ויאמר מיכיהו הנבך ראה ביזם ההוא
 אשר תבוא חדר בחדר להחבא ויאמר
 מלך ישראל קחו את מיכיהו והשיבהו
 אל אמון שר העיר ואליואש בן המלך
 ואמרתם כה אמר המלך שימו זה
 בית הכלא והאכלהו לחם לחץ ומים
 לחץ עד שובי בשלום ויאמר מיכיהו
 אם שוב תשוב בשלום לא דבר יהיה
 ביניאמר שמעו עמים כלם
 ויעל מלך ישראל ויהושפט
 מלך יהודה ארדמת גלעד ויאמר
 מלך ישראל אל יהושפט התחפש

ובוא במלחמה ואתה לבש בגדיך
 ותחפש מלך ישראל ויבאו במלחמה
 ומלך אלם צוה את שרי הרכב אשר
 לו לאמר לא תלחמו את דקטן אתה גדול
 כי אם את מלך ישראל לזבדו ויהי כראות
 שרי הרכב את יהושפט והמה אמרו
 מלך ישראל הוא ויסבו עליו להלחם
 ויזעק יהושפט ויהוה עזרו ויסיתם
 אלהים ממנו ויהי כראות שרי הרכב
 כי לא היה מלך ישראל וישבו מאחוריו
 ואיש משך בקשת לתמוז ויק את מלך
 ישראל ביז הדבקים וביז השריץ ויאמר

לְרַכֵּץ הַפָּדָיִם וְהוֹצֵאתִנִי מִזֶּה מַחְנֵה
 כִּי הִחֲלִיתִי וְתַעַל הַמִּוֹלָחָה בְּיוֹם הַהוּא
 וּמֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל הִיא מֵעַמִּיד בְּמִרְכָּבָה
 נִכַּח אָרֶם עַד דְּעָרֵב וַיִּמַּת לַעֲת בּוֹא
 הַשָּׁמַיִם וַיֵּשֶׁב יְהוֹשֻׁפָט מֶלֶךְ
 יְהוּדָה אֶל בֵּיתוֹ בְּשֵׁלֹם לִירוּשָׁלַם וַיֵּצֵא
 אֶל פָּנָיו יְהוּא בֶן חֲנָנִי הַחֲזָה וַיֹּאמֶר אֵל
 הַמֶּלֶךְ יְהוֹשֻׁפָט הֲלֹשֶׁע לַעֲמִד וְלִשְׁנָאִי
 יְהוּהָ תֵּאָהֵב וּבִזְאֵת עֲלֶיךָ קִצֵּף מִלִּפְנֵי
 יְהוּהָ יֵאבֵל דְּבָרִים טוֹבִים נִמְצְאוּ עִמָּךְ
 כִּי בַעֲרַת הָאֲשֵׁרוֹת מִזֶּה אֶרֶץ וְהַכִּינֹת
 לְבָצֵק לְדָרֵשׁ הָאֱלֹהִים וַיֵּשֶׁב יְהוֹשֻׁפָט

בִּירוּשָׁלַם וַיֵּשֶׁב וַיֵּצֵא בְּעַם מִבְּאֵר שֶׁבַע
 עַד הָרֵאפָרִים וַיֵּשִׁיבֵם אֶל יְהוּהָ אֱלֹהֵי
 אֲבוֹתֵיהֶם וַיַּעֲמֵד שֹׁפְטִים בְּאֶרֶץ
 בְּכָל עָרֵי יְהוּדָה הַבְּצֻרוֹת לַעֲמִד וְעִירֵי
 וַיֹּאמֶר אֵל הַשֹּׁפְטִים רְאוּ מַה אֲתֵם עֹשִׂים
 כִּי לֹא לָאָדָם תִּשְׁפֹּטוּ כִּי לַיהוּהָ וְעַמְּכֶם
 בְּדַבַּר מִשְׁפָּט וְעַתָּה יְהִי פָחַד יְהוּהָ
 עֲלֵיכֶם שִׁמְרוּ וַעֲשׂוּ כִּי אֵין עִם יְהוּהָ אֱלֹהֵינוּ
 עוֹלָה וּמִשְׁאֵפָנִים וּמִקַּח שֹׁחַד וְגַם
 בִּירוּשָׁלַם הַעַמִּיד יְהוֹשֻׁפָט מִזֶּה לֹדִים
 וְהַכֹּהֲנִים וּמִרְאֵי הָאֲבוֹת לִישְׂרָאֵל
 לְמִשְׁפַּט יְהוּהָ וְלִרְיֵב וַיֵּשֶׁב יְהוֹשֻׁפָט

ויצו עליהם לאמר כה תעשוין ביראת
 יהוה באמונה וכל לבב שלם וכל דרב
 אשר יבוא עליכם מאחיכם הישבים
 בעריהם בידם לדם בין תורה למצוה
 לחקים ולמשפטים והזהרתם אתם
 ולא יאשמו ליהוה והיה קצף עליכם
 ועל אחיכם כה תעשוין ולא תאשמו
 והנה אמריהו כהן הראש עליכם לכל
 דברי הוה וזבדיהו בקי שמעאל הנגיד
 לבית יהודה לכל דברי המלך ושטרים
 דלויים לפניכם חזקו ועשו ויהי יהוה
 עמדתוב ויהי אחרי כן באו

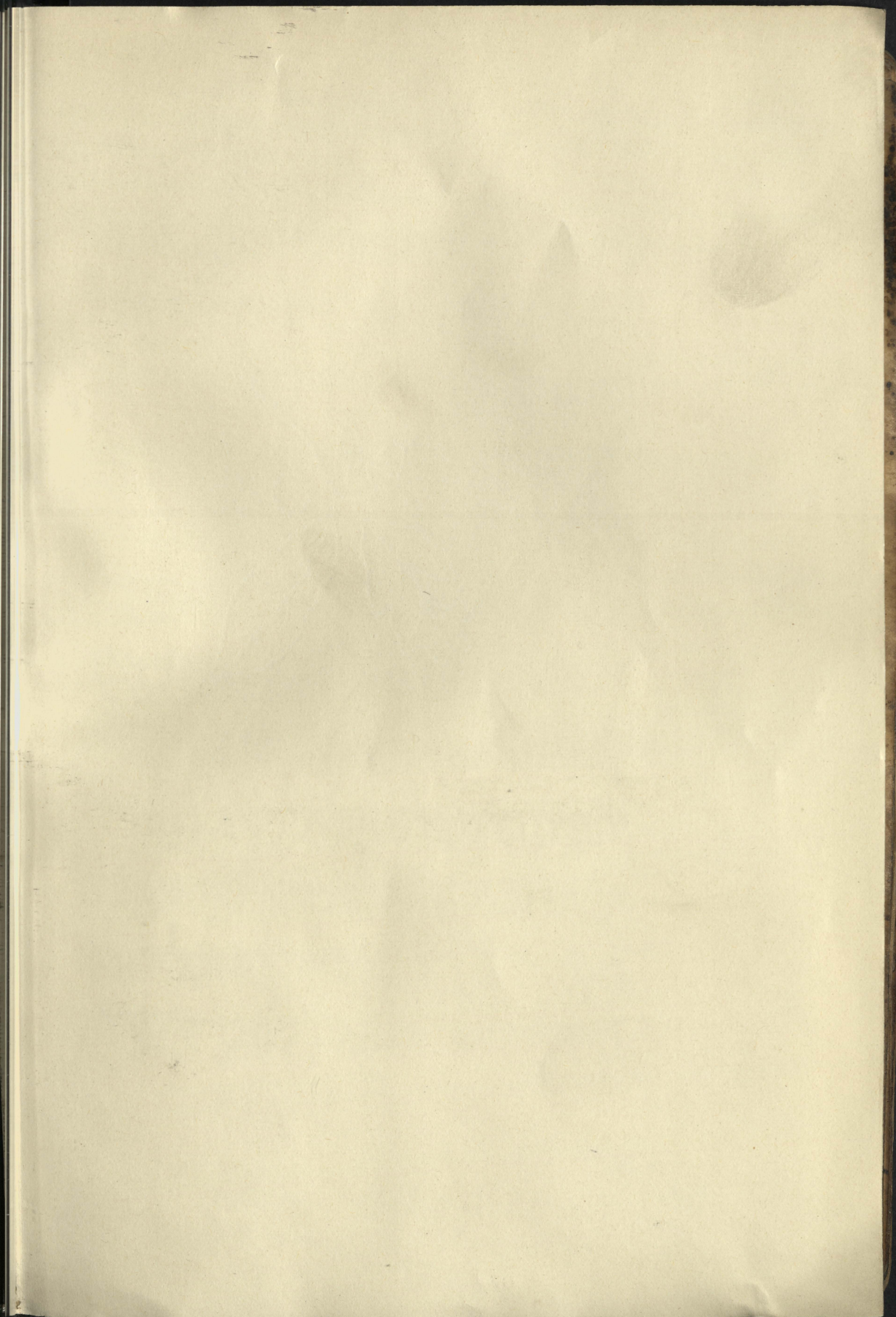
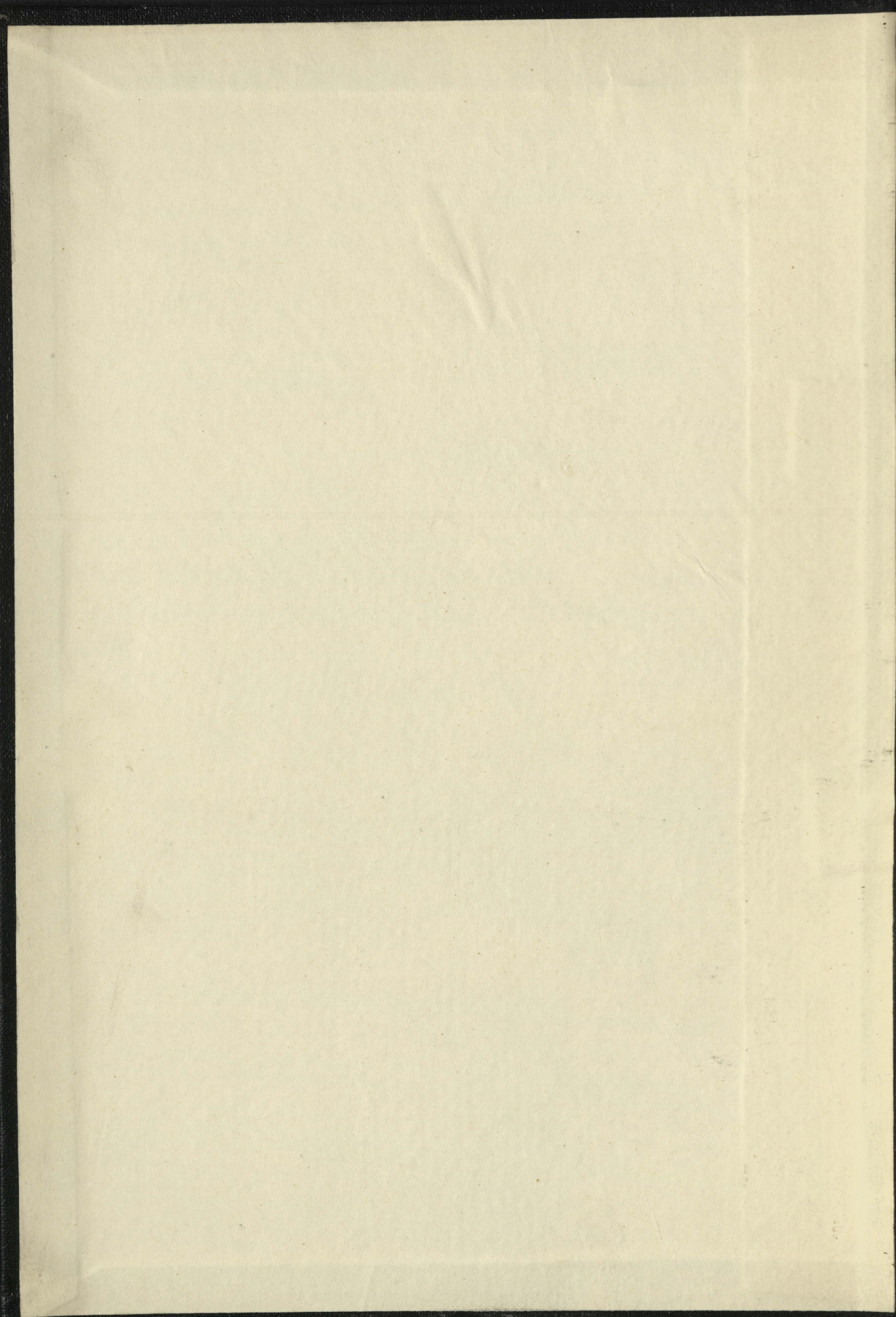
בנימואב לפני עמו ועמהם מה עמונים
 על יהושפט למלחמה ויבאו ויגידו
 ליהושפט לאמר בא עליך המון רב
 מעבר לים מארם והגם בחציון תמר
 היא עין גדי וילא ויתג יהושפט את פניו
 לדרוש ליהוה ויקרא צום על כל
 יהודה ויקבצו יהודה לבקש מיהוה
 גם מכל ערי יהודה באו לבקש את
 יהוה ויעמד יהושפט בקהל יהודה
 וירושלם בבית יהוה לפני החיצר
 החדשה ויאמר יהוה אלהי אבותינו
 הלא אתה הוא אלהים בשמים ואתה

מושל כפר ממלכות הגוים ובידך
 כח וגבורה ואין עמך להתיצב והלא
 אתה אלהינו הורשת את עבדי הארץ
 הזאת מלפני עמך ישראל ותתנה
 לזרע אברהם אהבך לעולם וישבו
 בה ויבנו לך בית מקדש לשמך לאמרי
 אמת בוא עלינו רעה חרב שפוט
 ודבר ורעב נעמדה לפני הבית הזה
 ולפניך כי שמך בבית הזה ונמען
 אליך מצרתינו ותשמע ותושיענו
 ועתה הנה בני עמוז ומוצב והרשעו
 אשר לא נתתה לישראל לבוא בהם

בבאם מארץ מצרים כי סרו מעליהם
 ולא השמידום והנה הם גמלים עלינו
 לבוא לגרשנו מירשתך אשר
 הורשתנו ואלהינו הלא תשפט בם
 כי אין בנו כח לפני החמוץ הרב הזה
 הבא עלינו ואנחנו לא נדע מהנעשה
 כי עליך עינינו וכל יהודה עמדים
 לפני יהוה גם טפם נשיהם ובניהם
 ויחזיאל בן זכריהו
 בן צניה בן עיאל בן מתנה חלוי מן
 בני אסף היתה על ירוח יהוה בתוך
 הקהל ויאמר הקשיבו כל יהודה

וישב ירושלים והמלך הושפט כה
 אמר יהוה לכם אתם אל תיראו ואל
 תחתו מפני ההמון הרב הזה כי לא
 לכם המלחמה כי לאלהים ומהר רדו
 עליהם חנם עלים במעלה הציץ
 ומצאתם אתם בסוף הנחל פני מדבר
 ירואל לא לכם להלחם בזאת התיצבו
 עמדי וראו את ישועת יהוה עמכם
 יהודה וירושלים אל תיראו ואל
 תחתו מחר צאו לפני הטהוה עמכם
 ויבך הושפט אפים ארצה וכל יהודה
 וישב ירושלים נפלו לפני יהוה

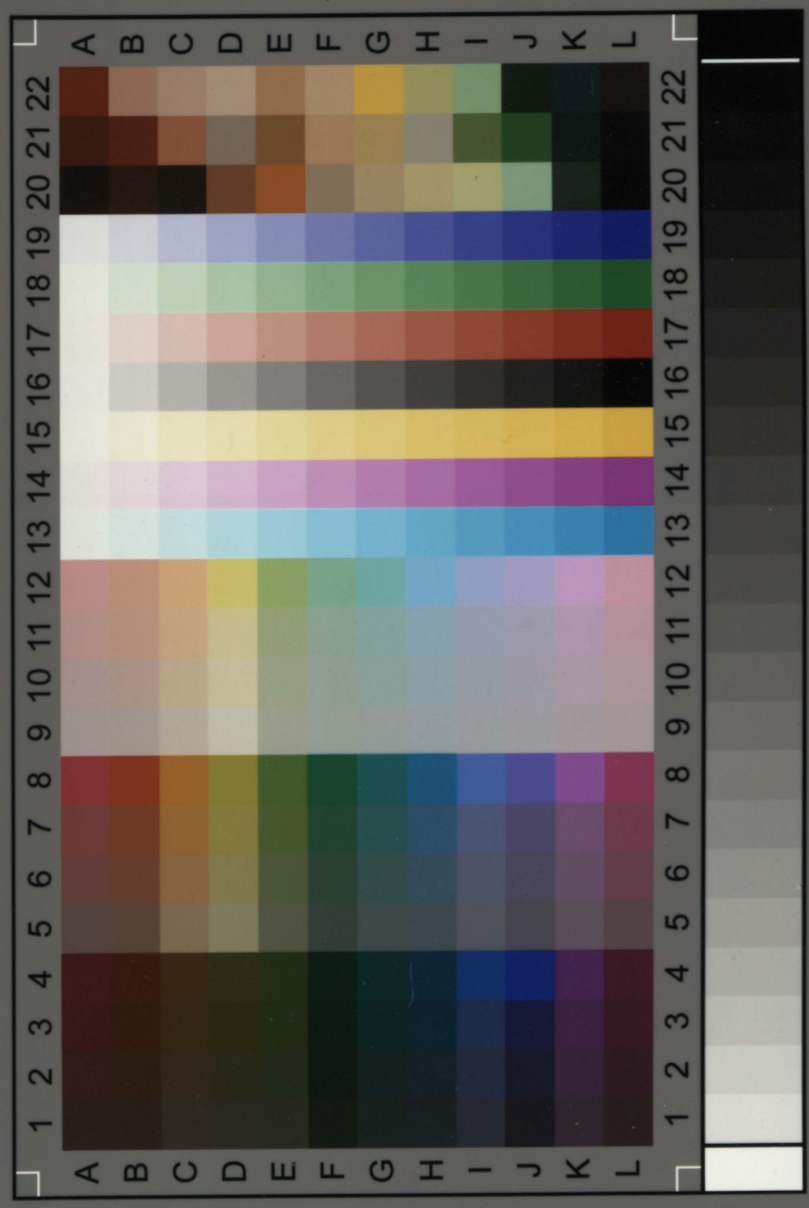

Digitized by the Library and Information
Centre of the Hungarian Academy of
Sciences

יוֹשֵׁלִים וְהַמֶּלֶךְ יְהוֹשֻׁפֶט כֹּה־
 הַלַּחֲמֵם אֶתֶם אֶל־תִּירְאוּ וְאֶל־
 פְּנֵי הַהַמּוֹן הַרֹב הַזֶּה כִּי לֹא־
 אֶחְמָה כִּי לֵאלֹהִים מָחַר רָדוּ־
 עִם עֲלִים בַּמַּעֲלָה הַצִּיץ־
 אֶתֶם בַּסּוּף הַנֶּחַל פְּנֵי מַדְבַּר־
 אֶלְכֶם לְהִלָּחֵם בְּזֹאת הַתְּצַנּוּ־
 יֵאוּ אֶת־יְשׁוּעַת יְהוָה עִמָּכֶם
 יוֹשֵׁלִים אֶל־תִּירְאוּ וְאֶל־
 חָרֹץ יֵאוּ לְפָנֵי הַטַּיְהוֹד עִמָּכֶם
 שׁוֹפֵט אֶפְסֵי אֶרֶץ וְכָל־הַיְהוּדָה
 יוֹשֵׁלִים נִפְלוּ לְפָנֵי יְהוָה

IT8.7/2-1993
 2013:08
 Image Access
 IT-8 Target
 Printed on Kodak Professional Paper
 Charge: R130810

g

a

Kaufmann Dávid
Könyvtára